

Ріст числа випускників вузів, що проходять підготовку в аспірантурі, розширення спектра їх професійних траєкторій обумовлюють диверсифікованість аспірантських програм і присуджуваних докторських ступенів у багатьох країнах світу. На Заході поряд зі ступенем доктор філософії (Phd) присуджуються ступені доктора бізнес-адміністрування (DBA), доктора права (JD), доктора освіти (Ed.D) і ін. Усе це конкретні прояви масовизації аспірантури, що конституують «недослідницькі» ступені поряд з «дослідницькими». Сьогодні частка аспірантів серед молодих людей у віці 20–29 років суттєво менше (в 3 рази), ніж в європейських країнах і США. Таким чином, про масовізацію аспірантури на сучасному етапі можна говорити лише як про тенденцію. Специфічним є не сам факт збільшення чисельності аспірантури, а темп збільшення, що мав місце в 90-х роках ХХ ст. — початку ХІХ ст.

Список літератури:

1. Маслоу А. Г. Мотивация и личность. — СПб., 2001.
2. <http://www.mitportugal.org>
3. http://spb.rabota.ru/vesti/career/doktorand_ili_russkij_aspirant_v_germanii.html
4. Материали міжнародної науково-практичної конференції «Підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації в умовах інноваційного розвитку суспільства» / Під ред. І.В. Войтова. — Мінськ: ГУ «БелІСА», 2009. — 288 с.:
5. Проблеми якості підготовки наукових кадрів в контексті сучасних тенденцій розвитку післявузовського освіти
6. Особливості мотивації наукової діяльності аспірантів очної форми навчання НАН Білорусі
7. Підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації в області машинобудування

Особливості професійної орієнтації студентської молоді в сучасних умовах

Аноцкіна О.В.

Згідно з дослідженням, проведеним Леденцовим Д.С., виявилось, що найбільш значимими в наш час є економічні

цінності, саме вони впливають на вибір моделі поведінки сучасної молоді, інші цінності відходять на другий план й не мають такого впливу на вибір життєвих стратегій студентської молоді [1].

І.С.Кон стверджує, що питання "Хто Я?" означає у юнацькому віці здебільшого перспективи і можливості: "ким я стану", "що трапиться зі мною у майбутньому". Отже, думки про майбутнє стають переважаючими, а плани на майбутнє не вичерпуються питанням "ким бути?", а також включають іншу проблему - "яким бути?". [5]. Дослідження проблем професійного самовизначення розпочалося в радянській соціології освіти в 60-70-х роках ХХ століття. Соціологи Тітма М.Х., Шубкін В.Н. зазначають у своїх роботах, що за результатами соціологічних досліджень кінця 70-х – початку 80-х років можна побачити значну різницю між потребою держави у кадрах та потребами і ціннісними орієнтаціями молоді. [2;3].

Прагнення діяти відповідно до конкретних вимог може призвести до непередбаченої ситуації - професія ніби вибрана правильно, а в процесі навчання з'являється незадоволення нею, що призводить до внутрішнього конфлікту особистості. Це відбувається тому, що людина постійно розвивається, і та професія, яка влаштовувала її певному життєвому етапі, може більше не задовольняти. Професійна орієнтація не закінчується вибором професії, вона актуальна протягом всього життя людини.

Отже, можна зробити висновок, що саме якісна система професійної орієнтації сприятиме досягненню успіху, як кожного окремого індивіда, так і суспільства в цілому.

Список літератури:

1. Леденцов Д.С. Ценности как фактор смысложизненных ориентаций современного российского студенчества и их динамика: автореф. дис. канд. социол. наук: спец.22.00.04 / Д.С. Леденцов.- Иркутск, 2007.- 24 с.
2. Титма М.Х. Выбор профессии как социальная проблема. – М.: Знание, 1975.- 198 с.
3. Шубкин В.Н. Молодежь вступает в жизнь: Социологические проблемы выбора профессии и трудоустройства. – М.: Мысль, 1985. – 239 с.

4. Живага А.Ю. Особенности профессиональных ориентаций студенческой молодежи (на материалах Сахалинской области): автореф. дис. канд. социол. наук: спец.22.00.04 /А.Ю. Живага.- Москва, 2008.- 30 с.
5. Кон И.С. В поисках себя: личность и ее самосознание. – М.: Политиздат, 1985. – 244 с.

Экспериментальное исследование длительности решения креативной задачи студентом вуза

Кривопишина Е.А., доцент; Проданов Н.

Успешный IT специалист, как и успешный ученый, кроме багажа знаний должен обладать креативным мышлением. Очевидно, данный процесс осуществим, если известны влияющие на него факторы и закономерности его изменения под их воздействием. Несмотря на наличие результатов лабораторных исследований и нескольких теорий креативного мышления, указанные факторы и законы точно не установлены [1]. Одной из причин является отсутствие математического представления какой-либо теории, что не позволяет однозначно сопоставлять результаты экспериментальных исследований и наблюдений. В данной работе в качестве первого шага на пути преодоления данной проблемы, используя феноменологический подход, предложена система уравнений, описывающих кинетику процесса решения творческой задачи. Целью работы является построение математической модели процесса креативного решения задачи, которая позволит определить его длительность и выявить влияющие на него характеристики ученого.

Существуют две противоположные точки зрения на характер протекания творческого мышления, а именно интуитивный и логический варианты [2 – 5]. Согласно первому креативное мышление является непредвиденным и неуправляемым со стороны сознания. Сторонники же логического варианта склонны считать, что творческий процесс протекает по строго определенным этапам. В данной работе рассмотрен только логический подход к творческому мышлению, поскольку он предполагает возможность систематического исследования этого